

peči, výsledek tedy nemůže být dělitelný pěti. První číslo je dělitelné čtyřmi i třemi, ale výsledek nikoli.

c. Jedině u této odpovědi nevidíme žádnou nesrovnalost, zvolíme ji tedy jako správnou.

Zapišme si rovnici: $A/2 + 2B = A - 1$

Vyjádřeme nyní číslo A pomocí B i naopak. Vynásobením celé rovnice dvěma získáme: $A + 4B = 2A - 2$. Nyní odečteme A od obou stran

správnou odpověď a) a bez základů řečtiny, ze které mnohá cizí slova pochází. Předpona „gyno-“ odkazuje k „ženský“, jak víme např. ze spojení „gynekologie“. V této fázi tedy můžeme vyloučit odpovědi a) a e).

Pokuste se vyvatit si, s jakými historickými událostmi máme toto město spojené, popř. co o něm víme z jiných souvislostí. Kaliningrad je známý pro svou strategickou polohu na břehu Baltského moře. O Bělorusku naopak víme, že je

z historie nás dovede k vyloučení varianty b).

Z němčiny pochází i původní název města – Königsberg, který zároveň obsahuje i správná varianta odpovědi c).

nezapomeneme na poslední závorku a dostaneme hodnotu -3.

Pro jednotlivé části tak máme výsledky: +1, 0, -1, -3, +3, hledaný součet je 0. Správnou odpovědí je tedy varianta c).

Studenti, nebud'te líní a cestujte

PAVEL ZEMČÍK
VUT

Studenti a učitelé vyjíždějí do zahraničí. Cizinci zase přijíždějí sem. Jaký je hlavní užitek výměny?

Studenti vysokých škol mají dnes řadu možností, jak vyjet do zahraničí na část studia. Mohou cestovat zejména do evropských zemí, ale i studovat mimo Evropu. Učitelé zase mohou vyjíždět do zahraničí na stáže. To vše je možné financovat díky celoevropskému programu Erasmus, díky obdobným programům, ale často i díky příspěvkům z rozpočtu vysokých škol. Stejně tak mohou přijíždět studenti a učitelé ze zahraničí k nám.

Jaký má ale akademická výměna vlastně užitek? V zahraničí máme za partnery školy vynikající, ale i školy průměrné. Proto lákavá myšlenka, že by studenti vždy „šli za lepší výukou než doma“, není realistická.

Ve skutečnosti se studentům mnohdy stává, že jejich zkušenosti s výukou nejsou lepší než na domovské škole. U učitelů je situace obdobná. Přesto jsou studenti i učitelé s výměnou většinou spokojeni. Proč? Protože poznají nové prostředí a pochopí novou kulturu. Nepleť

me si ale akademickou výměnu s turistikou – jde o to, poznat nové pracovní a výzkumné prostředí a pochopit je.

Zkušenost, kterou takto studenti i učitelé získají, je důležitá a zejména studenti z ní často těží po celý profesionální život. A k tomu všemu ještě navíc jde o získávání kontaktů i zkušeností s jazyky nebo s jednáním s lidmi v novém prostředí.

Je též zajímavé, že kdo jednou vyjel, chce to většinou opakovat. Jsem přesvědčen, že pro přijíždějící studenty i učitele jsme dobrou školou a hostitelským místem, i když ani oni nemusí v samotné výuce vidět hlavní cíl cesty. Koneckonců, máme více přijíždějících studentů než studentů, kteří cestují od nás do zahraničí.

No a to je to, co mě vlastně mrzí. Studenti moc necestují. Máme možnost vyslat je k zahraničním partnerům, ale oni často dají přednost domácímu pohodlí, příjídělkou, případně jiným aktivitám, které kvůli cestám nechťejí přerušit. Proto prosím, pokud jste studenty, cestujte. Pokud jste rodiči studentů nebo máte možnost studentům poradit, poraďte jim, prosím, ať v zahraničí sbírají cenné zkušenosti. Stojí to za to.

Autor je proděkanem pro vnější vztahy Fakulty informačních technologií VUT v Brně

RADIM BĚLOHLÁVEK
UPOL

V debatách o rezignaci Václava Klause ml. padlo, že jejím důvodem jsou i neshody v představách o dalším vzdělávání na školách PORG. Ondřej Šteffl ve svém vyjádření sdělil (Lidovky.cz, 22. 1. 2014), že by si vybral koncepci pana Romana, tedy koncepci orientovanou na „non-cognitive skills“ (česky někdy „měkké dovednosti“), že „plánované změny (...) připravují děti pro život hluboko v 21. století“, že „mladý Klaus žije stále v minulém století“ a že jsou důležité i jiné věci než předměty, které „zde máme od roku 1848“.

Zveřejněné informace o doznívajícímu sporu jsou pochopitelně kusé, ale zdá se, že v jádru věci jsou rozdílné názory na to, zda a do jaké míry by se tradiční vzdělávání, zastávané panem Klausem, mělo doplnit o výuku měkkých dovedností, tj. schopností prezentovat, komunikovat, být asertivní, umět vyjednávat, řešit konflikty, pracovat v týmu a podobně. Protože tato otázka je důležitá bez ohledu na proběhnuvší spor a protože si rodič a žák přečte zejména to, že tradiční pojetí a jeho zastánci patří minulosti, kterýžto názor je navíc

DÁVÁME SLOVO VYSOKÝM ŠKOLÁM

Nepřeceňujme měkké dovednosti

Odchody ředitelů z PORG vyvolaly debatu o smyslu vzdělávání FOTO ČTK

podepřen poukazem na odborníky a statistiky, domnívám se, že je třeba říci i názor opačný.

Ten je stručně vyjádřen větou „Měkké dovednosti jsou nebezpečná móda“, jakkoli je to název záměrně nadsazený a zjednodušující. Věc má mnoho rozměrů, seriózní debata je složitá a v novinách prakticky nemožná, ale zazní-li silně formulované A, podle kterého zastánci tradiční koncepce zaspali dobu, je třeba říci i vyvažující B.

Musíte si osvojit fakta a teorii

Jako člověk, který učil na vysokých školách v naší zemi i v zahra-

ničí, jsem přesvědčen, že klást důraz na měkké dovednosti na úkor tradičního vzdělání (a ono to na úkor samozřejmě je), na úkor „tvrdých znalostí“, analytických schopností, schopností správně, pokud možno exaktně uchopit problém a dojít k podloženému závěru, je omyl. Nepotřebujeme absolventy, kteří umí (zejména) udělat působivou prezentaci a přesvědčivě mluvit.

To ti skutečně dobří, odborně zdatní, znalí a vzdělání mají přirozeně v krvi, navíc se v tom praxi přirozeně zlepšují. Potřebujeme právě ty odborně zdatné, kteří si

dobře osvojili poznatky svého oboru, konkrétní fakta i teorii, což je to hlavní, co jim umožňuje správně se rozhodovat a tvořit nové.

To nejsou slova má, to jsou mnou parafrázovaná slova lidí z praxe, z komerční sféry i veřejného sektoru, se kterými se setkávám.

Některí jdou i dále a vyjadřují obavu z toho, že by prim hráli asertivní a komunikačně zdatní, nicméně obsahově prázdni manažeři. Jedině o dovednostech získaných tradičním vzděláváním můžeme říct, že dlouhodobě vedly k prosperitě. Nahrazovat je explicitním důrazem na měkké dovednosti znamená nechat podstatu.

Mimochodem, argument pana Šteffla, že mezi pěti sty výkonnými řediteli nejvýznamnějších světových firem – lidmi, kteří „řídí tento svět“ – je určitá část bez vysokoškolského vzdělání a že se tato část zvětšuje, a že tedy „očividně akademické vzdělání ztrácí na významu“, je pošetilý. To je podobné jako říci, že spojit si na důchod nemá význam, protože králové a panovníci tak zpravidla nečiní.

Bavíme-li se o koncepci vzdělávání, měli bychom se dívat na jeho typické produkty, a ne na „top ten“.

Autor je vedoucím Katedry informatiky na Univerzitě Palackého v Olomouci, působil jako řádný profesor na State University of New York